

תורה אור השלם יח:

1. וְכִי יִתֵּן מִיֵּם עַל זֶרַע
וְיִפְּל מִגִּבְלָתָם עָלָיו טֶמֶא
הוּא לָבֶם: וַיִּקְרָא יֵא לֹח
2. וְהַבְּשׂוֹר אֲשֶׁר יֵגַע בְּכֵל
טֶמֶא לֹא יֹאכֵל כֹּאֲשֶׁ
יִשְׂרָף וְהַבְּשׂוֹר כֹּל טָהוֹר
יֹאכֵל בָּשׂוֹר: וַיִּקְרָא זֶיט

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

מחמת בלי. וא"ת מילף מק"ו
ורץ מטמא משקין שרץ גופיה
מין אוכל מטמא כלי וי"ל דע"כ
מ שרץ מק"ו דמשקין הבאין

ולאו מקל וחומר קא מחמת כלי מטמאין שרץ לא כל שכן דר כנודן יטמא דרישא ד אשר יאכל אשר יבא לטמא את המשקין א המשקין או אינו אלא ק"ו ומה משקה שמי כלי אוכל שאין מטמא יטמא כלי הא מה א את המשקין שהן על אריא משקין משום תיפוק ליה משום דל וכו"ת אוכל חמור דל לכלי ההוא חומרא דמשקין עולוין לקב עוליתן שמקבלין טומא דאין עושה כיוצא בו נפקא⁶ יובי יותן מים עליו טמא הוא הוא מ כיוצא בה חד במשק וחד במשקין הבאין אשמועינן במשקין הב דלא חמירי אבל במש דחמירי אימא עושה ולשמועינן משקין הבאין משקין הבאין מחמת בקל וחומר טרה וכת לרב אשי והא אמר בר' עקיבא ולא ר"ע רבי יוסי בשיטת ר"י ס"ל אמר ליה רב א ר' יוסי לא סבר לה מניין לרביעי בקודש ומה מחוסר כפורים בקודש שלשי שפס שיעשה רביעי בק בקודש מן התורה שלשי מן התורה דכ

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

דיומשי משקין הבאין מחמה שרץ מי כסיבי. באורית' מחמשין מחמה
כלי הוא דלחו ומה כו' וריון דמנייהו הוא דילפי דיו למשקין שנגשו
בשר הבאין מן הדיו דמשקין שנגשו בכלי להיות מדון מה אלו אין
מטמאין כלי אף אלו אין מטמאין כלי: **ישמא דרישא.** גבי אוכל היכי

דרש ליה ר"ע: **משקע שטמטא**
אובל כדלמךן לעיל' אינו מטמא כלי
כדלמךן אובל שטמא אובל דאובל
טומאה עושא שיהא דאי ר' כו'.
והוא הדין דמאי למימר נמי ק' וטומר
מיניה וביה כדלמךן גבי משקין
דנימא הכי מה כלי שטמטא אובל
האובל הזה אינו מטמא כלי אובל
שנא מתחת כלי כו' אלא משום דהדר
מגטריך ליה למימר כדלעיל ואימא
הי מילי אובל הכא מחמת כלי אבל
אובל הכא מחמת שרץ לעמא כלי
וינחא ליה למילך ממשקה דלוקימנא
הו' דלא שנא נגעו צדק כל שנא
ניטמאו מן הכלי לא מטמאו כלי: ופי
סיפא אובל חסור. ממשקה דלעיל
משקה אין מטמא משקה ואילו אובל
קאמרת מטמא משקה הלכך אפי' אובל
דאין משקה מטמא כלי יחא אובל
מטמא כלי: **הסוף**. דלוקימנא הא
יטמא דלעיל לעמא משקה וימרח
דמטמא ליה דעלוין לקבל טומאה:
יטמא דאין עושא כיוצא בזה כלומר
השטא דרשינא יטמא יטמא והאי דקרינן
בתיבוי' (א) יטמא ללמדך מיטמא
דאין מטמא כיוצא בן גון אובל אובל
משקה משקה: **הוא**. מיעוטא ואובל
דכוחיה קא ממשע: **חד**. לעשותי
משקין בבאין מחמת שרץ אפי' דלא
כתיב בהאי קרא משקין דכי יותן מים
על זרע וגו' דמשמע (ב) אפילו שנגע
בזה קרא לאחר שנגעו מיהו דלא
באובל והוא הדין למשקה: **ותד**
במשקין בבאין מחמת כלי. ההוא
יטמא דלעיל איירי בבאין מחמת כלי:
והא אמר רבא לא רבי יוסי. דלקמן
דרש ק"ו ממחוסר דרנא פסוקא סבר
לה כר' עקיבא שיהא שני עושא
שלישי בחולין ולא רבי עקיבא סבר
לא כרבי יוסי כמא' דמייתי לקמן
רביעי בקודש מקל וטומר ממחוסר
כפוסים וימליה דרנא פסוקא ר' סבר
אשי ורב כהנא לקמן בסמוך וידין
דאית ליה לרבי יוסי משקין מטמאין
אחרים דלוקימנא לא משכח ראהו
אלא מיטמא דרש' יטמא על כרחי
אית ליה שני עושא שלישי בחולין

דאס בין יטמא דארכלין בין יטמא דמשקין אשכּי כחיי: כשיטע
רבי עקיבא רבו אמר. להא דלמר טומאת משקין לעומת דהרס
דאורייתא מיבעי לה לתדרס יטמא אילינא דר"ע אמר דהרס
ליה גבי אובלין וק"ר יוסי יטמא דרבי יוסי יטמא אית ליה
דמשקין מטמאין אחרים דאורייתא אבל רבי יוסי לא סבירא ליה
טומאת משקין לעומת אחרים דאורייתא ולא דרש יטמא יטמא:
בשלמא רבי יוסי לא סבר ליה כר"ע. דשני עשה שלשי בחולין:
דמיא אחר רבי יוסי מניין לרביעי בקודש שפסול ודין הוא מ
מחוסר תפוסים שמוסר בתפוסה. כדלפינן ביבמות פרק הערל
(ד' עד:) מקראי טבל ועלה אוכל בתעשר העריב שמשו אוכל
אמור בקודש. כדילין הסם מוכרע עליה הכהן וטהרה (שם יג) מכלל
דאורי' עקיבא ונפקא לן בקל וחומר מטבול יום ומה טבול
עשה שלשי בתפוסה נצמקת טבול בפרק כסם שמים ודק"ו:
ס' ולמדנו שלשי בקודש מן התפוסה. דלא מימא דיו לגא
ו עשה שלשי ומו לא דמשום שלשי לא אצטרך לן קל וחומר
לן בנ"ק פ' שני (ד' כה) דיחיא דמיפטר ק"ו לא אצטרך דיו:
בכל

מסורת הש"ס

(א) לעיל ד. כ. (ב) ולקמן עז:
יחא מג. ינמות כב: קדושין
ד. סוט' כט. ב"מ לד:
סנהדרין מ: מא. ונחיס סב:
קב: חולין קיח: א. (ג) סוטה
כט: תננה כד. ומוספתא
דמנינה פ"ג ה"ז, (ד) ש"ץ
לע"א. (ה) ע"א, (ו) שס.
(ז) דף כט. ח. ב"ק יח:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יעמא לאין
וכ' דקרינן פתרוניהו
יטמא. נ"ב כלומר מדלא
קרינן יטמא: (ב) ר"ח הד
למעוטי במשקין וכ'
משמע אפילו:

מוסף רע"י

[illegible]